

Stran prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že Tribunál porušil jeho právo na obhajobu a zejména právo být vyslechnut, jelikož:

- konstatoval, že opožděné sdělení Radou Evropské unie, aniž se navrhovatel mohl před rozhodnutím o prodloužení dotčených omezujících opatření vyjádřit, nepředstavuje porušení práva být vyslechnut, jelikož rozhodnutí nepředstavuje novou skutečnost; a
- nevyvodil nezbytné závěry z okolnosti, že Rada v projednávané věci neučinila žádné ověření.

Stran druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že se Tribunál dopustil zjevně nesprávného posouzení, jelikož:

- nezohlednil, že omezující opatření mají zajišťovací a již *per definitionem* dočasnou povahu a jejich platnost vždy závisí na přetrvávání skutkových a právních okolností, které vedly k jejich přijetí, jakož i na potřebě jejich zachování za účelem dosažení jejich cíle;
- nekonstatoval, že skutečnosti uvedené Radou nebyly s to odůvodnit jakékoli jednání splňující podmínky kritéria zápisu do sporných seznamů, tedy jednání představující závažná porušování lidských práv; a
- nevytýkal skutečnost, že Rada nezkoumala skutečnosti předložené navrhovatelem v rámci přezkumného řízení a že na tomto základě neprovedla vlastní ověření.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1183/2005 ze dne 18. července 2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti osobám, které porušují zbrojní embargo vůči Konžské demokratické republice (Úř. věst. L 193, 23.7.2005, s. 1). (ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV) Úř. věst. 2008, L 352M, s. 231 (MT).

Žaloba podaná dne 22. dubna 2021 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Věc C-259/21)

(2021/C 217/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: I. Liukkonen, I. Terwinghe, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

- zrušit články 15 až 17, 20 a čl. 59 odst. 2 nařízení Rady (EU) 2021/92, ze dne 28. ledna 2021, kterým se pro rok 2021 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují rybářská plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací (¹);
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle Parlamentu stanoví legislativní akty, které upravují tuto oblast, a to čl. 10 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2019/1241 (²) a článek 9 nařízení (EU) 2019/472 (³), že taková opatření, jako jsou opatření uvedená v této žalobě, musí být přijata na základě aktů v přenesené pravomoci uvedených v článku 290 SFEU.

Na podporu své žaloby Parlament uplatňuje dva žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z vad a zneužití řízení v rozsahu, v němž napadená opatření měla být přijata na základě aktů v přenesené působnosti uvedenými v článku 290 SFEU, a nikoli na základě řízení podle čl. 43 odst. 3 SFEU. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady loajální spolupráce podle čl. 13 odst. 2 SEU. Přijetím napadených ustanovení jiným řízením než řízením stanoveným za tímto účelem v aktech, u nichž je spoluautorem, Rada odňala Parlamentu právo přezkumu, které by měl, pokud by se uskutečnilo správné řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, L 31, s. 31.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1241 ze dne 20. června 2019 o zachování rybolovných zdrojů a ochraně mořských ekosystémů pomocí technických opatření, o změně nařízení Rady (ES) č. 1967/2006, (ES) č. 1224/2009 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 a (EU) 2019/1022 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 894/97, (ES) č. 850/98, (ES) č. 2549/2000, (ES) č. 254/2002, (ES) č. 812/2004 a (ES) č. 2187/2005 (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 105).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/472 ze dne 19. března 2019, kterým se zavádí víceletý plán pro populace druhů lovených v západních vodách a přílehlých vodách a pro rybolov využívající tyto populace, o změně nařízení (EU) 2016/1139 a (EU) 2018/973, a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 811/2004, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007 a (ES) č. 1300/2008 (Úř. věst. L 83, 25.3.2019, s. 1).